

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK1004/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. B.	w dniu 30 kwietnia 2013 roku w W., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu Głównego (...) w W., będąc obowiązany na podstawie statutu (...) do zajmowania się sprawami majątkowymi Towarzystwa, poprzez nadużycie udzielonych	

uprawnień i
niedopełnienie
obowiązków zawarł bez
wymaganego statutu
(...) podpisu drugiej
uprawnionej osoby do
reprezentowania
Towarzystwa, tj.
Skarbnika Zarządu
Głównego (...), którego
podpis został podrobiony,
oraz bez stosownej
wymaganej zgody
Samorządu Województwa
(...), umowę dzierżawy
nieruchomości (...) w S.,
położonej w S. przy ul. (...),
a składającej się z działek o
numerach ewidencyjnych:
(...), objętych księgami
wieczystymi o numerach:
KW (...), (...), na
rzecz (...) w S., w
wyniku czego doszło
do naruszenia warunków
określonych w § 6
umowy o dofinansowanie
nr (...)- (...)- (...) z dnia
14 sierpnia 2012 roku
zawartej z Samorządem
Województwa (...),
na realizację operacji
pod nazwą „Modernizacja
bazy noclegowej ośrodka,
warunkiem wzrostu
atrakcyjności turystycznej
regionu oraz jakości oferty
turystycznej, sportowej
i rekreacyjnej”, w
konsekwencji czego w dniu
24 sierpnia 2015 r. w
oparciu o § 11 ust. 1 pkt 4
litera ww. umowy, została
ona wypowiedziana przez
Samorząd Województwa
(...), co skutkowało
powstaniem obowiązku
zwrotu przyznanej
pomocy finansowej w
wysokości 227.970,62

		złotych wraz z odsetkami, co w konsekwencji spowodowało wyrządzenie znacznej szkody majątkowej w tejże wysokości w mieniu (...) w W., tj. czyn z art. 296 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Sprawowanie przez M. B. funkcji Prezesa Zarządu Głównego (...) od 2002 r. do dnia 26 września 2013 r. (dalej w skrócie (...)), tj. do dnia złożenia rezygnacji z pełnienia tej funkcji; Zawieszenie M. B. w prawach członka. Zaliczenie do głównych celów (...) m.in. organizowania turystyki i krajoznawstwa	Statut (...)	753-763	
Protokół z posiedzenia (...) z dnia 24.10.2013 r.	57-62		
Odpis pełny z KRS	78-88		
Protokół z posiedzenia (...) z dnia 26.09.2013 r.	55-56		
wyjaśnienia M. B.	1377-1377v, 1432-1433, 1439-1443		
zeznania J. B. (1)	103-108, 1583-1587		
zeznania I. R.	926v-927v, 1546-1549		
zeznania J. K.	1320v-1321v, 1564-1569		

<p>Ukonstytuowanie zgodnie ze Statutem Zarządu Głównego jako organu uprawnionego do reprezentowania (...);</p> <p>Wymóg działania łącznie Prezesa i Skarbnika lub jednego z nich wraz z jednym Wiceprezesem Zarządu do składania oświadczeń woli w zakresie praw i obowiązków majątkowych, w tym do zaciągania zobowiązań</p>	Odpis pełny z KRS	78-88	
Statut (...)	753-763		
zeznania I. R.	926v-927v		
zeznania P. G.	1206v, 1555		
wyjaśnienia M. B.	1377-1377v, 1432-1433, 1439-1443		
zeznania R. K.	1289v-1290, 1552-1554		
<p>Uprawnoczenie się nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Okręgowy w (...) z dnia 13 grudnia 2012 r.w sprawie o sygn. akt (...), którym zasądzono od (...) na rzecz M. R. kwotę 225.934,84 zł wraz z odsetkami i kosztami sądowymi tytułem odszkodowania za wypowiedzenie umowy o obsługę gastronomiczną ośrodka w S., złożonego w dniu 8 kwietnia 2011 r. przez M. B.</p>	Nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym	13	

Uprawnoczenie się ww. nakazu wobec niewniesienia sprzeciwu w terminie przez Zarząd Główny (...)			
umowa zawarta z M. R. z dnia 15 kwietnia 2008 r. wraz z aneksem	4-5,6		
wypowiedzenie umowy datowane 8 kwietnia 2011 r.	7		
wyjaśnienia M. B.	1377-1377v, 1432-1433, 1439-1443		
zeznania J. B. (1)	103-108, 1583-1587		
zeznania I. R.	926v-927v, 1546-1549		
zeznania S. C.	943v-944, 1549-1551		
zeznania R. K.	1289v-1290, 1552-1554		
zeznania T. W.	1312v-1313v, 1514-1519		
zeznania R. Ś.	1330v-1331, 1520-1522		
zeznania K. S.	1345-1347, 1700		
zeznania J. K.	1320v-1321v, 1564-1569		
zeznania A. J.	1316-1317, 1569-1570		
Zawarcie w dniu 14 sierpnia 2012 r. przez Zarząd Główny (...), reprezentowany przez M. B. i Skarbnika (...) P. G., umowy z Samorządem Województwa (...) umowy o dofinansowanie	Umowa o dofinansowanie	14-30	

<p>nr (...) - (...) - (...) w sprawie realizacji inwestycji „Modernizacja bazy noclegowej ośrodka, warunkiem wzrostu atrakcyjności turystycznej regionu oraz jakości oferty turystycznej, sportowej i rekreacyjnej” w ramach programu operacyjnego "Ryby 2007-2013"</p> <p>Określenie jako celu tej umowy rozwój usług na rzecz społeczności zamieszkującej obszary zależne od rybactwa poprzez modernizację 7 domków w (...) w S. za kwotę 227.970,62 zł</p> <p>Ustalenie w § 6 ust. 1 pkt 3 lit. c ww. umowy obowiązku Beneficjenta, tj. (...), polegającego na nieprzenoszeniu - w trakcie realizacji operacji oraz przez 5 lat od dnia dokonania płatności końcowej - prawa własności lub posiadania rzeczy nabytych w ramach realizacji operacji lub niezmiennianiu sposobu ich wykorzystania, bez zgody Samorządu Województwa</p>			
<p>wyjaśnienia M. B.</p>	<p>1377-1377v, 1432-1433, 1439-1443</p>		
<p>zeznania J. B. (1)</p>	<p>103-108, 1583-1587</p>		
<p>zeznania I. R.</p>	<p>926v-927v, 1546-1549</p>		
<p>zeznania S. C.</p>	<p>943v-944, 1549-1551</p>		
<p>zeznania R. K.</p>	<p>1289v-1290, 1552-1554</p>		

zeznania K. S.	1345-1347, 1700		
zeznania J. K.	1320v-1321v, 1564-1569		
zeznania A. J.	1316-1317, 1569-1570		
<p>Zawarcie w dniu 30 kwietnia 2013 r. przez Zarząd Główny (...), reprezentowany przez M. B. i przy kontrasygnacie nie ustalonej osoby podającej się za Skarbnika P. G., umowy dzierżawy (...) w S. z (...) w S., reprezentowanym przez K. S. i T. W..</p> <p>Określenie czasu trwania tej umowy na 10 lat przy wysokości rocznego czynszu na poziomie 90.000 zł.</p> <p>Wprowadzenie do umowy w § 4 ust. 6 i 7 zapisu o treści : "Dzierżawca zobowiązuje się do uregulowania wszelkich należności</p> <p>Wydzierżawiającego wynikających z tytułu wykonawczego sygn. akt (...) [...] zobowiązuje się także pokryć koszty postępowania sądowego oraz egzekucyjnego związane z ww. wierzytelnością"; a ponadto: " Kwota spłaconej wierzytelności stanowić będzie zaliczkę na czynsz dzierżawny, będzie ona rozliczana w ten sposób, że 20.000 zł brutto rocznie będzie zaliczane na</p>	umowa dzierżawy	31-34	

poczet należnego czynszu dzierżawnego"			
zeznania P. G.	1206v, 1555		
kopia akt postępowania przygotowawczego wraz z opinią z zakresu badania pisma ręcznego	36-38		
wyjaśnienia M. B.	1377-1377v, 1432-1433, 1439-1443		
zeznania J. B. (1)	103-108, 1583-1587		
zeznania I. R.	926v-927v, 1546-1549		
zeznania S. C.	943v-944, 1549-1551		
zeznania R. K.	1289v-1290, 1552-1554		
zeznania T. W.	1312v-1313v, 1514-1519		
zeznania R. Ś.	1330v-1331, 1520-1522		
zeznania K. S.	1345-1347, 1700		
zeznania J. K.	1320v-1321v, 1564-1569		
zeznania A. J.	1316-1317, 1569-1570		
16 maja 2013 r. - odbycie się posiedzenia Zarządu Głównego (...), na którym nie zaakceptowano zawartej umowy dzierżawy	Protokół z posiedzenia (...) z dnia 16.05.2013r.	39-42	
wyjaśnienia M. B.	1377-1377v, 1432-1433, 1439-1443		
zeznania R. K.	1289v-1290, 1552-1554		

zeznania R. Ś.	1330v-1331, 1520-1522		
zeznania J. K.	1320v-1321v, 1564-1569		
<p>Przeprowadzenie w dniach 17-18 marca 2015 r. czynności kontrolnych przez Samorząd Województwa (...) w (...) w S. oraz w dniach 24-25 marca 2015 r. w siedzibie Zarządu Głównego (...) w W..</p> <p>Ustalenie w wyniku tej kontroli dokonania przeniesienia posiadania zależnego ww. Ośrodka bez zgody Samorządu Województwa (...)</p> <p>Wypowiedzenie w dniu 24 sierpnia 2015 r. przez Samorząd Województwa (...) ww. umowy o dofinansowanie i wezwanie (...) do zwrotu udzielonej pomocy w kwocie 227.970,62 zł wraz z odsetkami</p>	Wypowiedzenie umowy	43-44	
Informacja pokontrolna	573-577		
zeznania J. B. (1)	103-108, 1583-1587		
zeznania I. R.	926v-927v, 1546-1549		
zeznania S. C.	943v-944, 1549-1551		
zeznania J. K.	1320v-1321v, 1564-1569		
zeznania A. J.	1316-1317, 1569-1570		
Wydanie w dniu 10 października 2015 r.	Decyzja (...)	45-46	

<p>decyzji przez Samorząd Województwa (...) określającej kwotę przypadającą do zwrotu w wysokości 227.970,62 zł</p> <p>Wydanie w dniu 21 czerwca 2017 r. wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w sprawie ze skargi (...) na decyzję Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w przedmiocie określenia kwoty dofinansowania przypadającej do zwrotu, którym to wyrokiem oddalono skargę, w konsekwencji czego decyzja o zwrocie tego dofinansowania stała się prawomocna.</p>			
<p>Wyrok WSA w Warszawie z dnia 21.06.2017 r.</p>	133-144		
<p>Wyrządzenie przez M. B. znacznej szkody majątkowej w wysokości 227.970,62 zł wraz z odsetkami w mieniu (...).</p>			
<p>zeznania J. B. (1)</p>	103-108, 1583-1587		
<p>zeznania I. R.</p>	926v-927v, 1546-1549		
<p>zeznania R. K.</p>	1289v-1290, 1552-1554		
<p>zeznania J. K.</p>	1320v-1321v, 1564-1569		
<p>Decyzja (...)</p>	45-46		
<p>pismo (...) z załącznikami</p>	121		

0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia M. B.	Zasadniczo Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego złożonym na etapie postępowania przygotowawczego i jurysdykcyjnego, albowiem okoliczności faktyczne przywoływane w jego depozycjach spójne były z okolicznościami wynikającymi z dowodów z dokumentów oraz zeznań świadków. Odmienna jest jednakże ocena jego oświadczenia o nieprzyznaniu się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony wyjaśniał spójnie i logicznie, klarownie	

		<p>podając istotne okoliczności sprawy. Relacja oskarżonego znajduje potwierdzenie w zeznaniach J. B. (2), I. R., S. C., R. K., T. W., A. J., J. K., R. Ś. i K. S. oraz w dowodach z dokumentów uznanych przez Sąd za wiarygodne.</p>
<p>zeznania T. W.</p>	<p>Depozycje logiczne i rzeczowe. Wynikało z nich bezsprzecznie, że (...) wypowiedział umowę M. R., a w następstwie wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym zobowiązane do uiszczenia zasądzonej na jej rzecz kwoty 225.934,84 zł wraz z odsetkami i kosztami sądowymi tytułem odszkodowania za wypowiedzenie umowy o obsługę gastronomiczną ośrodka w S. oraz, że doszło do podpisania umowy dzierżawy. Świadek odniósł się do okoliczności towarzyszących sporządzaniu i podpisaniu umowy dzierżawy, które zaobserwował będąc aktywnym uczestnikiem spotkania z M. B.. Świadek wiedział również, że (...) zawarło umowę o dofinansowanie, niemniej nie posiadał szczegółowej wiedzy odnośnie jej postanowień, w tym zakazu przenoszenia przez (...) praw nabytych w okresie 5 lat od otrzymania dotacji. Zeznania świadka były spójne, logiczne</p>	

i korespondowały z wyjaśnieniami oskarżonego, zeznaniami świadków odnośnie wypowiedzenia umowy M. R., konieczności uregulowania zasądzonej na jej rzecz należności oraz podpisania umowy dzierżawy, jak również zawarcia umowy o dofinansowanie. Znajdowały również odzwierciedlenie w dowodach z dokumentów. W konsekwencji sąd nie znalazł podstaw do ich kwestionowania. Nieścisłości w zeznaniach świadka odnośnie korzyści z podpisania umowy w porównaniu z zeznaniami świadków, za wyjątkiem K. S., wynikały zdaniem Sądu z tego, że zasiadał on w szeregach (...) będącego stroną umowy dzierżawy w przeciwieństwie do pozostałych świadków, którzy tak szczegółowej wiedzy odnośnie warunków tego kontraktu nie mieli.

zeznania R. Ś.

Świadek konsekwentnie, szczegółowo i rzeczowo odniósł się do głównych i relewantnych z punktu widzenia sprawy okoliczności, zwłaszcza podpisania przez M. B. umowy o dofinansowanie, umowy dzierżawy z (...) oraz konieczności uiszczenia należności M. R. wobec braku sprzeciwu od wydanego przez sąd nakazu zapłaty w postępowaniu

	<p>upominawczym, które jednak nie zostały uregulowane. Zeznania świadka były w tym zakresie zbieżne i tożsame z treścią wyjaśnień M. B., zeznaniami J. B. (2), I. R., S. C., R. K., częściowo T. W., A. J., J. K. i częściowo K. S. oraz korelowały z dowodami z dokumentów składając się na spójny obraz rzeczywistego przebiegu wydarzeń stanowiących przedmiot sprawy. W świetle powyższego nie nasuwały się żadne wątpliwości co do wiarygodności zeznań świadka.</p>	
zeznania I. R.	<p>Depozycje spójne, oddające rzeczywisty przebieg zdarzeń. i zgodne z prawdą. Świadek odniósł się do istotnych okoliczności sprawy, poczynając od zawarcia przez M. B. przy kontrasygnacie skarbnika P. G. umowy o dofinansowanie z Samorządu Województwa (...), przeprowadzonej przez (...) kontroli, naruszenia zapisu zakazującego przenoszenia praw nabytych poprzez zawarcie z (...) umowy dzierżawy, sfalszowania podpisu skarbnika, wypowiedzenia M. R. umowy i wysnutych przez nią roszczeń, aż do wypowiedzenia umowy o dofinansowanie i konieczności zwrotu dofinansowania i braku</p>	

	<p>wywiązania się przez (...) z postanowień umowy dzierżawy. Wiedza świadka odnośnie przedmiotu postępowania pochodziła bezpośrednio z czynności podejmowanych przez nią w (...) oraz ze słyszenia. Relacja świadka była spójna z treścią wyjaśnień oskarżonego, zeznaniami świadków J. B. (2), R. Ś., S. C., R. K., T. W., A. J., J. K. i częściowo K. S. jak i w pozostałych dowodach, w szczególności w znajdujących się w aktach sprawy dokumentach.</p>	
zeznania S. C.	<p>Zeznania zasługujące na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności w całości. Świadek szczegółowo odniósł się do okoliczności wypowiedzenia umowy M. R. i powstania wobec niej zadłużenia oraz okoliczności propozycji T. W. odnośnie dzierżawy (...), przygotowania umowy dzierżawy, wątpliwości odnośnie jej zapisów oraz jej podpisania, w tym podrobienia podpisu P. G.. Świadek opierał się na swojej pamięci tych zdarzeń, otwarcie sygnalizując, że pewnych okoliczności nie jest pewien względnie ich sobie nie przypomina. Świadek nie posiadał wprawdzie szczegółowej wiedzy odnośnie treści umowy o dofinansowanie, niemniej potwierdził, że</p>	

	<p>(...) taką umowę z (...) zawarło. Zeznania świadka były zbieżne z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym w sprawie, tj. wyjaśnieniami oskarżonego, zeznaniami świadków J. B. (2), R. Ś., R. K., częściowo T. W., A. J., J. K. i częściowo K. S. oraz korespondowały z dowodami z dokumentów.</p>	
<p>zeznania R. K.</p>	<p>Depozycje wiarygodności. Świadek szczegółowo, w sposób logiczny i niezmiennych odniósł się do okoliczności dotyczących istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy kwestii. Relacja świadka odnosiła się do zaobserwowanej i przeżytej przez niego sekwencji zdarzeń począwszy od wypowiedzenia umowy M. R., uprawomocnieniu się nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, zawarciu umowy dzierżawy, mimo braku zgody zarządu głównego (...) i zakazu wynikające z umowy o dofinansowanie, aż do wypowiedzenia umowy i nakazie zwrotu dotacji wobec braku wystąpienia o zgodę do (...), i pozostawała tożsama z innymi dowodami w postaci wyjaśnień M. B., zeznań świadków J. B. (2), R. Ś., S. C., częściowo T. W., A. J., I. R., J. K. i częściowo K. S.. Okoliczności wynikające</p>	

	<p>z zeznań świadka miały rzeczowe oparcie w dowodach z dokumentów, w tym potwierdzających zawarcie umowy o dofinansowanie, przeprowadzenie kontroli, wypowiedzenie tej umowy wraz z obowiązkiem zwrotu dotacji, zawarcie umowy dzierżawy oraz postępowania z powództwa M. R.. Sąd nie dopatrył się powodów, które miałyby podważać wiarygodność depozycji tego świadka.</p>	
<p>zeznania P. G.</p>	<p>Zeznania świadka stanowiły podstawę ustaleń faktycznych co do stwierdzenia, że jego podpis na umowie dzierżawy zawartej pomiędzy (...) a (...) nie został przez niego nakreślony, a co spowodowało, że umowa ta nie była ważna, ponieważ dla ważności wymagała zgodnie z zapisami Statutu (...) kontrasygnaty skarbnika, którego stanowisko w dniu 30 kwietnia 2013 roku zajmował. Zeznania świadka w tym zakresie znajdowały potwierdzenie w aktach postępowania przygotowawczego(...), w tym opinii biegłego grafologa. Co więcej na okoliczność podrobienia podpisu P. G. wskazywali również inni przesłuchani w toku postępowania świadkowie: I. R., S. C., R.</p>	

	K., A. J., J. K., R. Ś. oraz oskarżony M. B..	
zeznania J. K.	<p>Depozycje spójne, logiczne, korelujące z wyjaśnieniami oskarżonego oraz zeznaniami świadków J. B. (2), R. Ś., S. C., I. R., A. J., częściowo K. S. oraz częściowo T. W., tworząc szczegółowy przebieg wydarzeń począwszy od wypowiedzenia umowy agentce M. R., zobowiązań (...) wobec niej, zawarcia umowy o dofinansowanie od (...), zawarcia dzierżawy, braku zgody Prezydium na jej zawarcie, podrobienia podpisu, aż do przeprowadzenia kontroli i wypowiedzenia umowy o dofinansowanie oraz poniesienia przez (...) szkody majątkowej. Świadek szczegółowo wyjaśnił okoliczności świadczące o niekorzystnych dla (...) zapisach umowy dzierżawy. Fakt, że świadek sprostował swoje zeznania odnośnie wiedzy K. S. co do zapisów umowy z programu (...) nie rzutuje na ich wiarygodność, wyjaśniając przyczynę zajętą przed sądem stanowiska, która nie budziła wątpliwości. Zeznania świadka znajdowały również potwierdzenie w dowodach z dokumentów.</p>	
zeznania A. J.	Okoliczności przywołane przez świadka znajdują potwierdzenie w	

	<p>wyjaśnieniach oskarżonego, zeznaniach świadków J. B. (2), R. Ś., S. C., częściowo T. W., A. J., I. R., J. K. i częściowo K. S., jak również znajdują odzwierciedlenie w dowodach z dokumentów. Współ z tymi dowodami przedstawiony przez świadka przebieg zdarzeń tworzy spójną i zamkniętą całość. Drobne nieścisłości czy mniej dokładny opis wydarzeń wynikał z upływu czasu oraz związanym z tym procesem zacierania się szczegółów w pamięci, a przez to nie rzutował na ich wiarygodność.</p>	
<p>zeznania J. B. (1)</p>	<p>Relacja świadka szczerą, nie zawierającą elementów, które wskazywałyby na to, że opisując zdarzenia nie odnosił się do zaobserwowanych przez siebie wydarzeń. Depozycje komplementarne z wyjaśnieniami oskarżonego, zeznaniami R. Ś., S. C., częściowo T. W., A. J., I. R., J. K. i K. S. tworząc logiczną zamkniętą całość. Okoliczności, o których zeznał świadek stanowiły spójny i rzeczowy wywód zaczynający się od pierwszego wydarzenia, jakim było wypowiedzenie umowy M. R., następnie zawarcie umowy o dofinansowanie oraz umowy dzierżawy aż do</p>	

	<p>sprzedaży ośrodka w S.. Każda okoliczność odnośnie, której zeznał świadek, wynikała z wcześniejszych opisów wydarzeń. Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania zeznań świadka, dlatego uczynił je podstawą ustaleń faktycznych.</p>	
zeznania K. S.	<p>W dominującej części sąd dał im wiarę. Świadek odniósł się do istotnych okoliczności związanych z wypowiedzeniem umowy przez (...) M. R., wydaniem wobec (...) nakazu zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym, zawarciem umowy dzierżawy (...) z (...) oraz późniejszego podpisania tejże umowy oraz wystąpieniu (...) o zwrot dotacji. W tym zakresie zeznania świadka znajdowały potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego, zeznaniach pozostałych przesłuchanych w toku postępowania świadków oraz dowodów z dokumentów. Nieścisłości w zeznaniach świadka pojawiają się w odniesieniu do korzyści z podpisania umowy w porównaniu z zeznaniami świadków, za wyjątkiem T. W., wynikały zdaniem Sądu z tego, że zasiadał on w szeregach (...) będącego stroną umowy dzierżawy, istotne jest także to, że pomiędzy</p>	

	Zarządem Głównym (...) a Zarządem (...) na tle sprawy dzierżawy ośrodka w S. toczył się spór, odnoszący się tak do korzyści, jakie z tego tytułu odniosły strony, jak też stanu tego ośrodka w dacie jego przekazania, szkód, jakie miały w nim powstać w okresie dzierżawy, kosztów utrzymania ośrodka, czy też wysokości wpłat dokonywanych (...).	
Decyzja (...)	Dokument wiarygodny, Strony nie kwestionowały jego istnienia, ani rzetelności czy prawdziwości zawartych w nim danych. Sporządzona przez instytucję do tego powołaną, w ramach przysługujących kompetencji. Wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadków przesłuchanych w sprawie potwierdzają treść dokumentu.	
Informacja pokontrolna	Dokument sporządzony przez instytucję do tego powołaną w ramach przyznanych jej kompetencji. Prawdziwość danych w nim zawartych nie budziła zastrzeżeń sądu. Żadna strona nie zgłaszała żadnych uwag co do treści dokumentu. Wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadków przesłuchanych w sprawie potwierdzają treść dokumentu.	
kopia akt postępowania przygotowawczego wraz z	wiarygodność tych dokumentów, a także	

<p>opinią z zakresu badania pisma ręcznego</p>	<p>rzetelność i prawdziwość danych w nich zawartych nie budziły żadnych zastrzeżeń sądu. Dokumenty w swej treści korespondowały z wyjaśnieniami oskarżonego i zeznaniami świadków, zwłaszcza co do ustalenia w postępowaniu przygotowawczym (...), że podpis P. G., znajdujący się na umowie dzierżawy, nie został naniesiony przez niego.</p>	
<p>Nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym</p>	<p>Dokument wiarygodny, nie budzący wątpliwości co do prawdziwości danych w nim zawartych. Dokument w swej treści korespondował z wyjaśnieniami oskarżonego i zeznaniami świadków. Wartościowe źródło dowodowe stanowiące podstawę ustaleń odnośnie zaległości (...) wobec M. R..</p>	
<p>Odpis pełny z KRS</p>	<p>Dokument wiarygodny, dokument urzędowy sporządzony w ramach ustawowego umocowania przez uprawniony organ</p>	
<p>pismo (...) z załącznikami</p>	<p>Dokumenty wiarygodne, sporządzone przez osoby do tego powołane w ramach ich kompetencji i w zakresie ich zadań. Dowód niekwestionowany przez strony, sąd również nie powziął informacji o jego fałszywości lub sporządzeniu w sposób nierzetelny. Dokument w</p>	

	<p>swej treści korespondował z wyjaśnieniami oskarżonego i zeznaniami świadków. Strony również nie kwestionowały tego dokumentu.</p>	
<p>Protokół z posiedzenia (...) z dnia 24.10.2013 r.</p>	<p>wobec treści dokumentu nie nasuwały się z urzędu żadne wątpliwości co do wiarygodności, strony też również nie podnosiły tego zarzutu. Sporządzony we właściwy sposób przez uprawnione do tego osoby. Treści dokumentu była spójna z zeznaniami świadków i wyjaśnieniami oskarżonego.</p>	
<p>Protokół z posiedzenia (...) z dnia 26.09.2013 r.</p>	<p>wobec treści dokumentu nie nasuwały się z urzędu żadne wątpliwości co do wiarygodności, strony też również nie podnosiły tego zarzutu. Sporządzony we właściwy sposób przez uprawnione do tego osoby. Treści dokumentu była spójna z zeznaniami świadków i wyjaśnieniami oskarżonego.</p>	
<p>Statut (...)</p>	<p>niekwestionowany przez strony postępowania. W trakcie postępowania nie nasunęły się z urzędu żadne wątpliwości co do wiarygodności tego dokumentu. Wartościowe źródło dowodowe stanowiące podstawę ustaleń faktycznych w zakresie współdziałania oraz złożenia podpisu przez prezesa i skarbnika (...) lub jednego z nich z upoważnionym członkiem</p>	

	Zarządu w zakresie praw i obowiązków majątkowych. Dokument w swej treści korespondował z wyjaśnieniami oskarżonego i zeznaniami świadków.	
umowa dzierżawy	strony postępowania oraz świadkowie nie kwestionowały istnienia tego dokumentu oraz jego sporządzenia i podpisania w dniu 30 kwietnia 2013 roku przez M. B. oraz osoby uprawnione ze strony (...). Dokument ten nie został jednakże podpisany inną uprawnioną osobą, zgodnie z zasadami reprezentacji wynikającymi ze Statutu i ujawnionymi w KRS, okoliczność ta nie budziła wątpliwości w świetle zeznań świadków oraz wyników postępowania przygotowawczego (...). Ponad wszelką wątpliwość ustalono bowiem, że na dokumencie tym P. G. jako skarbnik (...) nie złożył swojego podpisu.	
Umowa o dofinansowanie	Dokument wiarygodny, brak podstaw do kwestionowania prawdziwości zawartych w nim danych, sporządzony przez instytucję do tego powołaną w ramach przysługujących kompetencji i w zakresie powierzonych zadań. Dokument	

	niekwestionowany przez strony.	
umowa zawarta z M. R. z dnia 15 kwietnia 2008 r. wraz z aneksem	Dokument wiarygodny, wobec treści dokumentu nie nasuwały się z urzędu żadne wątpliwości co do prawdziwości zawartych w nim danych, strony też również nie podnosiły tego zarzutu. Sporządzony we właściwy sposób przez uprawnione do tego osoby. Treści dokumentu była spójna z zeznaniami świadków i wyjaśnieniami oskarżonego, nadto stanowiła podstawę wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym.	
wypowiedzenie umowy datowane 8 kwietnia 2011 r.	Dokument wiarygodny, nie nasuwający z urzędu żadnych wątpliwości co do pochodzenia od osoby, która go podpisała; treści dokumentu spójna z zeznaniami świadków i wyjaśnieniami oskarżonego.	
Wyrok WSA w Warszawie z dnia 21.06.2017 r.	Dowód wiarygodny, nie kwestionowany przez strony, korespondujący z wyjaśnieniami oskarżonego i zeznaniami świadków.	
Protokół z posiedzenia (...) z dnia 16.05.2013r.	Wobec treści tego dokumentu nie nasuwały się z urzędu żadne wątpliwości co do jego autentyczności, prawdziwości zawartych w nim okoliczności, rzetelności zapisu przebiegu posiedzenia.	

	Sporządzony we właściwy sposób przez uprawnione do tego osoby. Treści dokumentu spójna z zeznaniami świadków i wyjaśnieniami oskarżonego.		
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia M. B.	Twierdzenia oskarżonego, nie przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu, w zakresie, w jakim negował on, że swoim działaniem spowodował wyrządzenie (...) znacznej szkody, nie zasługiwały na wiarę. Oskarżony wprowadził do obiegu prawnego umowę dzierżawy bez kontrasygnaty skarbnika, wiedząc jednocześnie, że (...) związana jest warunkami umowy o dofinansowanie, w której znajdował się zapis o nieprzenoszeniu prawa własności lub posiadania rzeczy nabytych w trakcie realizacji operacji oraz przez 5 lat od dnia dokonania płatności końcowej (czego nie kwestionował na żadnym etapie postępowania). Podnoszone przez	

oskarżonego okoliczności, że projekt objęty dofinansowaniem został zrealizowany jeszcze w 2012 roku, jak również to, że nie rozumiał pojęcia posiadania, należy uznać za przyjętą przez niego linię obrony ukierunkowaną na uniknięcie odpowiedzialności. Brak rozumienia pojęć użytych w umowie nie wyłącza bowiem obowiązku oskarżonego - pełniącego przecież stanowisko prezesa (...) ich znajomości. W tym zakresie umowa o dofinansowania, którą oskarżony podpisał, była jasna, a jeżeli budzić miała ona po stronie oskarżonego jakiegokolwiek wątpliwości, to winien on był sięgnąć po profesjonalną pomoc nie tylko w momencie, gdy rozważana była kwestia, jak „wyjść” z problemów w płynności finansowej w związku z uprawomocnieniem się w/ w nakazu zapłaty, ale już na etapie, kiedy treść tej umowy była negocjowana.

Nieprzekonywujące są też twierdzenia oskarżonego jakoby podpisanie umowy dzierżawy na okres 10 lat, w kształcie i na warunkach jak opisane powyżej, było decyzją uzasadnioną ekonomicznie i decyzją podjętą przy zachowaniu należytej staranności. Należy w tym miejscu podkreślić, że przed

	<p>podjęciem tej decyzji nie podjęto żadnych kroków, aby oszacować jej skutki finansowe, nie rozważano bowiem kwestii, jak jest rzeczywista wartość ośrodka, który miałby być wydzierżawiony, jakie są rynkowe wysokości czynszów tego typu nieruchomości, w szczególności, że miałby on obowiązywać 10 lat. Podjęcie tego typu decyzji nie może odbywać się bez odpowiedniego operatu, wyłącznie na podstawie osobistego przekonania, że jest to „jedyna i najlepsza” droga do szybkiego pozyskania środków finansowych, niezbędnych notabene w związku z pokryciem skutków wcześniejszych decyzji i zaniechań, które zakończyły się uprawomocnieniem orzeczenia – nakazu zapłaty z powództwa M. R.. Należy w tym miejscu podkreślić, że oskarżony działał wówczas jako prezes (...), nie zarządzał swoim własnym mieniem, kiedy to swoboda jego decyzji byłaby znacznie większa, ale majątkiem stowarzyszenia. Miara staranności w takich przypadkach jest znacznie większa.</p>	
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	M. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W myśl art. 296 § 1 kk karze podlega ten, kto, będąc obowiązany na podstawie ustawy, decyzji właściwego organu lub umowy do zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą osoby fizycznej, prawnej albo jednostki niemającej osobowości prawnej, przez nadużycie udzielonych mu uprawnień lub niedopełnienie ciężącego na nim obowiązku, wyrządza jej znaczną szkodę majątkową.</p> <p>Mając na uwadze całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarzucanego mu przestępstwa.</p> <p>Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło na kategorię ustalenie, że M. B. od 2002 r. do 26 września 2013 r., kiedy na posiedzeniu Zarządu Głównego (...) złożył rezygnację, pełnił funkcję</p>			

prezesa zarządu (...) z siedzibą w W.. Zgodnie zaś z odpisem pełnym (...) oraz statutem (...) do reprezentowania zarządu głównego upoważniony był prezes zarządu głównego, jednakże do ważności oświadczeń woli w zakresie praw i obowiązków majątkowych, w tym zaciągania zobowiązań oraz udzielania pełnomocnictw wymagane było łączne współdziałanie prezesa i skarbnika lub jednego z nich wraz z jednym z wiceprezesów. Treść statutu, w tym odnośnie wymogu kontrasygnaty skarbnika w przypadku spraw majątkowych oraz umowy o dofinansowanie, znane były oskarżonemu. Należy bowiem zauważyć, że M. B. działając wspólnie z Zastępcą Dyrektora (...) w S., 8 kwietnia 2011 r. wypowiedział M. R. umowę zawartą w dniu 15 kwietnia 2008 r. W świetle zgromadzonych dowodów, zwłaszcza nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, bezsporna była również okoliczność odnosząca się do konieczności zapłaty na rzecz M. R. kwoty 225.934,84 zł. Następnie w dniu 14 sierpnia 2012 roku M. B. zawarł przy kontrasygnacie skarbnika P. G. z Samorządem Województwa (...) umowę o dofinansowanie nr (...) - (...) - (...), w której znajdował się

zapis zgodnie, z którym (...) zobowiązało się do nieprzenoszenia prawa własności lub posiadania rzeczy nabytych w ramach realizacji operacji lub niezmiennia sposobu ich wykorzystania, w trakcie realizacji operacji oraz przez 5 lat od dnia dokonania przez Agencję płatności końcowej. W tak istniejącym ciągu wydarzeń dotyczącym działalności (...), nie budzi wątpliwości okoliczność, że M. B. znał regulacje dotyczące konieczności jego współdziałania ze skarbnikiem w przypadku spraw majątkowych. Sąd nie miał również wątpliwości co do tego, że oskarżony był podmiotem uprawnionym i obowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi (...) jako podmiotu gospodarczego, był upoważniony do reprezentowania Stowarzyszenia (...) na zewnątrz oraz do zawierania w jego imieniu umów, czego sam nie kwestionował. Działania oskarżonego dotyczące wypowiedzenia umowy M. R. i umowy o dofinansowanie nie budziły wątpliwości. Dopiero dalsze działania oskarżonego skutkujące zawarciem umowy dzierżawy, wypowiedzeniem umowy o dofinansowanie, miały znaczenie dla ustalenia o nadużyciu przez niego uprawnień i

niedopełnieniu obowiązków, jak i wyrządzeniu szkody w aspekcie czynu z art. 296 § 1 kk. Oskarżony M. B. będąc podmiotem uprawnionym i obowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi (...), wiedząc tak o zadłużeniu (...) wobec M. R., jak i zakazie określonym w § 6 ust. 1 pkt 3 lit. c umowy o dofinansowanie, który nota bene mógł być zniesiony na skutek uzyskania zgody Samorządu Województwa (...) (zob. § 6 ust. 2 pkt 1 umowy o dofinansowanie), zawarł w dniu 30 kwietnia 2013 r. z (...) z siedzibą w S. (dalej (...)) reprezentowanym przez T. W. i K. S. umowę dzierżawy nieruchomości (...)w S., położonej w S. przy ul. (...), a składającej się z działek o numerach ewidencyjnych: (...), objętych księgami wieczystymi o numerach: KW (...), (...). O tym, że zachowanie M. B. stanowiło przekroczenie uprawnień świadczy to, że zawarł on w/ w umowę dzierżawy bez wymaganego Statutem (...) do ważności oświadczenia woli podpisu skarbnika (...). Podpis P. G. - ówczesnego Skarbnika (...) został podrobiony, co ustalono w trakcie dochodzenia (...) Co istotne, ze zgromadzonych dowodów

wynika, że P. G. miał wiele zastrzeżeń co do treści umowy dzierżawy i nie chciał jej podpisać. Trudno uznać, aby nagle zmienił zdanie. Dziwi zatem fakt, że oskarżony za pewnik przyjął to, że umowę dzierżawy podpisał P. G. w czasie jego przerwy obiadowej i nie powziął żadnych wątpliwości co do autentyczności jego podpisu. Pełnienie funkcji prezesa zarządu wymagało od oskarżonego rzetelnego sprawdzenia, czy umowę rzeczywiście podpisał P. G. i nie powinno sprowadzać się do poprzestawania na domysłach, że tak właśnie było. Bezsporne było również to, że zachowanie oskarżonego M. B. stanowiło niedopełnienie obowiązków. Oskarżony znając treść umowy zawartej pomiędzy (...) a Samorządem Województwa (...) z dnia 14 sierpnia 2012 r. o dofinansowanie nr (...) - (...) - (...), w tym warunki określone w § 6, nie wystąpił bowiem do Samorządu Województwa (...) o wyrażenie zgody na przeniesienie posiadania rzeczy nabytych w ramach realizacji operacji. Nie sposób przy tym uznać, aby oskarżony nie wiedział o tym warunku. To on podpisał przecież tę umowę osobiście razem ze skarbnikiem (...). Umowa znajdowała się w jego biurze. Co więcej, okres dzielący zawarcie umowy o dofinansowanie

i umowę dzierżawy nie był na tyle odległy, aby oskarżony nie pamiętał jej zapisów. Powoływanie się przez oskarżonego na okoliczność realizacji operacji pn. "Modernizacja bazy noclegowej ośrodka, warunkiem wzrostu atrakcyjności turystycznej regionu oraz jakości oferty turystycznej, sportowej i rekreacyjnej" jeszcze przed zawarciem umowy dzierżawy nie wyłącza jego winy. Postanowienia umowy o dofinansowanie odnośnie okresu zakazu przenoszenia prawa własności lub posiadania rzeczy nabytych w ramach realizacji operacji lub niezmiennia sposobu ich wykorzystania były jasne. Winy oskarżonego nie wyłącza również odmienna interpretacja użytych w umowie sformułowań. Skoro bowiem oskarżony nie rozumiał znaczenia słów "przeniesienia posiadania rzeczy" winien był skorzystać z pomocy profesjonalisty i upewnić się, czy dzierżawa nie będzie naruszać zapisów umowy o dofinansowanie. Zauważyć jednocześnie wypada, że Sąd Najwyższy wskazał, że w wyniku umowy dzierżawy dzierżawca staje się posiadaczem zależnym rzeczy oddanej mu przez wydzierżawiającego. Jego posiadanie wyraża się faktycznym władztwem nad rzeczą oraz wolą

sprawowania władztwa dla siebie w ramach stosunku zależności wynikającego z umowy (art. 336 kc in fine) (zob. wyrok SN z dnia 19 listopada 2003 r. V CK 461/02, Legalis nr218595). Powyższe działania oskarżonego M. B., piastującego stanowisko prezesa zarządu (...), skutkowało wyrządzeniem znacznej szkody majątkowej w mieniu (...) w W.. Poza sporem pozostaje to, że zawarcie umowy dzierżawy nie było korzystne dla (...), ponieważ doprowadziło do kontroli Samorządu Województwa (...), wypowiedzenia w oparciu o § 11 ust. 1 pkt 4 lit. c w dniu 24 sierpnia 2015 r. umowy o dofinansowanie oraz konieczności zwrotu przyznanej pomocy finansowej w kwocie 227.970,62 zł wraz z odsetkami. Kwota ta bez wątplenia odpowiada pojęciu znacznej szkody majątkowej (art. 115 § 3 kk). Nie można również tracić z pola widzenia okoliczności, że (...) zwróciło (...) kwotę przyznanej uprzednio dotacji, jednakże powyższe wiązało się z utratą (...) w S., który został sprzedany gminie S.. Oskarżony M. B. zawierając umowę dzierżawy bez podpisu skarbnika, nie występując o zgodę do Samorządu Województwa (...), godził się z tym, że niedopełnia obowiązków i nadużywa

tym swoich uprawnień. Gdyby zaś postąpił należycie, tj. wystąpił o zgodę do Samorządu Województwa (...) oraz uzyskał podpis skarbnika, bądź odstąpił od zawarcia umowy dzierżawy, to w majątku (...) nie powstałaby znaczna szkoda majątkowa. Oskarżony wiedział, w jakiej w wysokości (...) otrzymało dofinansowanie i, że w trakcie realizacji operacji, ani w ciągu 5 lat od jej zakończenia nie może przenieść własności lub posiadania rzeczy nabytych. Naruszając ten warunek, godził się na wypowiedzenie umowy o dofinansowanie i powstanie szkody w majątku (...) poprzez powstanie obowiązku zwrotu dotacji.

Mając na względzie fakt niezachowania wymogów określonych Statutem (...) co do wymogu współdziałania prezesa zarządu i skarbnika do ważności oświadczeń woli w sprawach majątkowych, jak też brak wystąpienia o zgodę do Samorządu Województwa (...) na przeniesienie praw nabytych, jak też mając na uwadze okoliczności poprzedzające te decyzje, choćby wycofanie sprzeciwu od nakazu zapłaty, Sąd nie miał wątpliwości co do tego, że M. B. nadużył uprawnień pełniąc funkcję prezesa zarządu (...).

<p>Bezspornym jest, że nie zachował się jak „dobry gospodarz” troszczący się o interesy (...), mimo jego wcześniejszego zaangażowania w działalność tego ośrodka.</p> <p>W świetle powyższego Sąd uznał, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamion występku z art. 296 § 1 kk i wobec brak okoliczności wyłączających i umniejszających jego winę popełnienie tego czynu należało mu przypisać.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. B.	I, II	I	<p>Wymierzając karę M. B. Sąd miał na uwadze stopień winy oraz społeczną szkodliwość czynu, jak też cele prewencyjne kary.</p> <p>Stopień winy oskarżonego niewątpliwie był wysoki ze względu na umyślne zaniechanie podjęcia działań weryfikujących poprawność i ekonomiczne uzasadnienie decyzji, którymi (...) związany miał być na okres 10 lat. Wobec oskarżonego nie zaistniała żadna okoliczności umniejszających jego winę, poza tym miał pełną świadomość tego, iż popełnia czyn zabroniony, a jako osoba dorosła,</p>

dodatkowo zasiadająca w zarządzie Stowarzyszenia od wielu lat, niewątpliwie znająca obowiązki, jakie nakładały na niego przepisy prawa, jak też wewnętrzne akty stowarzyszenia.

Stopień społecznej szkodliwości był również wysoki, gdyż skutki jego działań nie tylko znacznie przekroczyły prób znacznej szkody. Skutki jego działania były długofalowe, wymagające duże zaangażowania do odwrócenia następstw jego wadliwie podjętej decyzji.

Wysoki stopień winy i społecznej szkodliwości czynu stanowiły okoliczności obciążające, natomiast na korzyść oskarżonego Sąd uwzględnił w dużej mierze to, że dotychczas nie był karany, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa nie budził żadnych zastrzeżeń, jak również prawidłowo wywiązywał się z powierzonej mu funkcji prezesa zarządu tego stowarzyszenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd wymierzył M. B. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk warunkowo zawiesił na

okres próby wynoszący 2 lata.

Wymierzając karę pozbawienia wolności Sąd uwzględnił wysoki stopień winy, jak i wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu stanowiącego przedmiot rozpoznawanej sprawy.

Okoliczności obciążające i łagodzące, zwłaszcza składające się na właściwości, warunki osobiste oskarżonego, Sąd uwzględnił także podejmując decyzję o warunkowym zawieszeniu jej wykonania. Całościowa ich ocenę, w tym brak informacji o naruszaniu przez niego porządku prawnego, ustabilizowany tryb życia, prowadzi do wniosku, że wobec M. B. można wysnuć pozytywną prognozę kryminalistyczną.

Określając czas próby wyznaczając 2-letni okres próby, sąd kierował się stopniem pewności tej prognozy i zapobiegnie powrotowi oskarżonego do przestępstwa poprzez pozytywne oddziaływanie w kierunku motywowania oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego.

Nadmienić należy, że w rozpoznawanej sprawie Sąd wziął pod uwagę treść przepisu art. 4 § 1 kk, nakazującego badanie względności ustaw w sytuacji jej zmiany w czasie

			<p>popelnienia czynu i w czasie orzekania. Analizie pod kątem względności ustawy poddano przepis art. 72 § 1 kk. Biorąc pod uwagę zmianę ustawy w tym zakresie z dniem 1 lipca 2015 roku i jej treść obowiązującą w tym zakresie w czasie orzekania jako względniejszą z uwagi na fakultatywność orzeczenia jednego lub kilku obowiązków, o których mowa w art. 72 § 1 kk przy zawieszeniu kary pozbawienia wolności, zastosowano ustawę obowiązującą w czasie popelnienia przestępstwa. Powyższe pozwalało przy zawieszeniu kary pozbawienia wolności nie orzekać obowiązków z przepisu art. 72 § 1 kk.</p> <p>Orzeczona kara spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej i generalnej, a także jest współmierna do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości przestępstwa, którego dopuścił się oskarżony, nadto uwzględnia jego właściwości i warunki osobiste.</p>
M. B.	III	I	<p>Dla wzmocnienia wychowawczego działania kary pozbawienia wolności wymierzonej wobec oskarżonego, Sąd skorzystał z możliwości przewidzianej w przepisie art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 3 kk w zw. z art. 4</p>

			<p>§ 1 kk i orzekł dodatkowo karę grzywny 100 stawek ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł.</p> <p>Ustalając wysokość jednej stawki dziennej w wysokości 30 zł, uwzględniono warunku majątkowe oskarżonego, które są dobre. Oskarżony otrzymuje emeryturę, posiada nieruchomości i nie ma nikogo na utrzymaniu.</p> <p>Liczbę stawek dziennych dostosowano do stopnia ujemnej kryminalnej zawartości przypisanego oskarżonemu czynu.</p>
M. B.	IV	I	<p>Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd zasądził od oskarżonego M. B. na rzecz pokrzywdzonego (...) kwotę 227.970,62 zł tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Kwota, którą obowiązany jest uiścić oskarżony na rzecz pokrzywdzonego stanowi rzeczywistą szkodę wyrządzoną bezpośrednio przestępstwem. Biorąc zaś pod uwagę to, że odsetki nie wynikają z wyrządzenia przestępstwem szkody, lecz z opóźnienia w jej naprawieniu, Sąd nie orzekł o ich uiszczenia przez oskarżonego.</p> <p>Należy podkreślić, że w dacie popełnienia czynu, obowiązek naprawienia szkody był uznawany</p>

			za środek karny, co sprzeciwiało się orzekaniu odsetek, właściwych dla środka kompensacyjnego, którym jest obecnie obowiązek naprawienia szkody.
1. Inne ROZSTRZYGNĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>W ramach przestępstwa tzw. niegospodarności określonej w art. 296 § 1 i 3 k.k. zachowanie sprawcy jest wyznaczone przez trzy elementy, tj. formalną powinność zachowania się sprawcy wobec pokrzywdzonego, nadużycie przez niego swoich uprawnień lub niedopełnienie obowiązków oraz</p>			

powstanie szkody majątkowej pokrzywdzonego będącej, wynikiem realizacji znamion czynnościowych przez sprawcę (w art. 296 § 3 k.k. jest to szkoda w wielkich rozmiarach). Przy tym pomiędzy powyższymi, występującymi łącznie, elementami musi istnieć związek przyczynowy, zaś każdy z tych elementów musi być objęty umyślnością co najmniej w zamiarze ewentualnym (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 2 grudnia 2020 r. sygn. akt II AKa 202/20).

Określenie "nadużycie uprawnień" jest szersze niż przekroczenie uprawnień (wskazane w art. 231 § 1 k.k.) i obejmuje zarówno działania wykraczające poza zakres udzielonych uprawnień, jak i działania formalnie mieszczące się w tym zakresie, ale wyraźnie sprzeczne z interesem mocodawcy lub obowiązkami "dobrego gospodarza" (tj. dbania o interesy mocodawcy przy prowadzeniu na jego rzecz działalności gospodarczej, aby przyniosła ona zysk, a nie powodowała strat). "Niedopełnieniem obowiązków" jest zaniechanie podejmowania działań, które wynikają z udzielonego umocowania lub z zasad dobrego gospodarowania. Ocena

tego, czy prowadzący cudze sprawy majątkowe nadużył udzielonych mu uprawnień lub nie dopełnił ciężących na nim obowiązków, powinna uwzględnić ich treść, która sprecyzowana jest w przepisie ustawy, decyzji właściwego organu lub umowie

(pełnomocnictwie) - tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 grudnia 2018 r. sygn. akt II AKa 397/18

W odniesieniu do obowiązku naprawienia szkody, orzeczonego w pkt IV-wyroku, wskazać należy, że środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody, nałożony na podstawie art. 46 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w dacie czynu) był, jest ograniczony jedynie do rozmiaru rzeczywistej szkody bezpośrednio spowodowanej przestępstwem i nie obejmował odsetek stanowiących element szkody wynikły z następstw czynu sprawcy (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2014 r. sygn. akt V KK 76/14).

Wprawdzie od 1 lipca 2015 r. obowiązek naprawienia szkody z art. 46 k.k. stracił penalny charakter, stał się środkiem kompensacyjnym o charakterze cywilnoprawnym, jednak

nie oznacza to, że obejmuje on także odsetki (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2017 r. sygn. akt II AKa 91/17)

Ponadto obowiązek naprawienia szkody stanowi rekompensatę rzeczywistej, poniesionej przez pokrzywdzonego szkody, pełniąc przede wszystkim funkcję kompensacyjną. Odsetki nie mogą zostać uznane za odszkodowanie w rozumieniu art. 46 § 1 k.k., gdyż nie wynikają one z wyrządzenia przestępstwem szkody, a z opóźnienia w jej naprawieniu (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2017 r. sygn. akt II AKa 91/17)

1.Koszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

V

Na podstawie art. 627 kpk zasądzono od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) kwotę 2.016 zł tytułem zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika z wyboru. Powyższa kwota wynika z podjęcia przez pełnomocnika czynności przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym na 7 terminach rozpraw i

	<p>nie przekracza stawek minimalnych określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych.</p>	
VI	<p>Na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 420 zł tytułem opłaty oraz kwotę 70 zł tytułem zwrotu części wydatków.</p> <p>Wysokość opłaty ustalono na podstawie przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.</p> <p>W myśl przepisu art. 627 kpk od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego. Natomiast zgodnie przepisem art. 624 § 1 kpk sąd może zwolnić oskarżonego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak</p>	

również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności.

Uwzględniając sytuację majątkową oskarżonego Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków w części w kwocie 70 zł, na którą składają się koszty doręczeń w postępowaniu przygotowawczym i jurysdykcyjnym - po 20 zł oraz karty karnej - 30 zł. W pozostałym zaś zakresie zwolnił oskarżonego od ciężaru ich poniesienia. Konieczność poniesienia całości kosztów postępowania sądowego, z uwagi na ich wysokość, jak też wysokość obowiązku naprawienia szkody, godziłaby w możliwość zaspokojenia przez oskarżonego podstawowych potrzeb życiowych.

1.Podpis

sędzia Justyna Koska-
Janusz